NN 69/2018 (31.7.2018.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: UsII-121/18-5 od 16. svibnja 2018.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d. Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Oprisavci, Trg Sv. Križa 16., 35213 Oprisavci, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i utvrđivanje naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 16. svibnja 2018.

presudio je

I. Poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/17-11/1467, urbroj: 376-10-18-11 od 23. veljače 2018.

II. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Citiranim rješenjem tuženika pod točkom I. izreke utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu izgrađenu na u tom rješenju navedenim česticama u k.o. Novi Grad; Oprisavci; Poljanci; Prnjavor Slavonski, Stružani, Svilaj, Kuti Trnjanski; Zoljani, sve u vlasništvu Općine Oprisavci. Točkom II. izreke istog rješenja utvrđeno je da elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu iz točke 1. čine 2.914,64 m^2 trasa kabelske kanalizacije te 840,23 m^2 trasa elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova, što ukupno iznosi 3.754,87 m^2 . Točkom 2. izreke istog rješenja utvrđeno je da visinu naknade za pravo puta za nekretnine iz točke 1., koju je Hrvatski Telekom d.d. obvezan plaćati Općini Oprisavci, iznosi 34.813,47 kn godišnje, počevši od 7. rujna 2017. godine.

Tužitelj je protiv citiranog rješenja tuženika podnio tužbu iz svih zakonom propisanih razloga u bitnom navodeći da mu se Općina Oprisavci obratila dana 7. rujna 2017., u skladu s odredbom članka 28. stavak 6. ZEK-a i članka 5. stavak 1. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (»Narodne novine«, broj 152/11 i 151/14., dalje: stari Pravilnik), te je tuženik tužitelju naložio niz obveza svojim zaključkom od 26. rujna 2017., a radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, po kom zaključku je tužitelj postupio te je uslijedilo osporeno rješenje. Smatra da je tuženik pogrešno primijenio materijalno pravo kada je u konkretnom slučaju primijenio odredbe Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o potvrdi i naknadi (»Narodne novine«, broj 95/17., dalje: novi Pravilnik), te primijenio odredbu članka 5. stavak 4. novog Pravilnika koja nije bila na snazi u vrijeme pokretanja predmetnog upravnog postupka. Smatra da je u upravnom postupku trebao primijeniti ono materijalno pravo koje je bilo na snazi u vrijeme pokretanja tog postupka, odnosno u konkretnom slučaju stari Pravilnik. Smatra da se odredba članka 9. stavak 2. novog Pravilnika koja propisuje da će se postupci započeti po ranijem Pravilniku o potvrdi i naknadi za pravo puta dovršiti po odredbama ovog Pravilnika, treba tumačiti da će se postupci započeti po starom Pravilniku, dovršiti prema postupovnim (ne i materijalno-pravnim) odredbama novog Pravilnika. Pritom se poziva i na stajališta Europskog suda za ljudska prava kao i Ustavnog suda Republike Hrvatske. Stoga smatra da je trebalo primijeniti konkretno odredbu članka 4. stavak 3. starog Pravilnika prema kojoj se obveza plaćanja računa od dana izdavanja potvrde o pravu puta. Nadalje, smatra da je u postupku pred tuženikom trebalo nedvojbeno utvrditi da je Općina doista bila vlasnik svih nekretnina za koje je istoj djelomičnim rješenjem priznato pravo na naknadu od navedenog dana, te je li i ostala vlasnik predmetnih nekretnina u cijelom promatranom razdoblju – od dana zaprimanja zahtjeva pa do dana donošenja osporenog rješenja, to stoga što bi se u protivnom moglo dogoditi da Općina u trenutku zaprimanja zahtjeva nije bila vlasnik neke od nekretnina za koju je sada djelomičnim rješenjem priznato pravo naknade retroakativno, od dana zaprimanja zahtjeva ili je možda u trenutku zaprimanja zahtjeva Općina doista bila vlasnik neke nekretnine, ali je tijekom trajanja samog upravnog postupka do trenutka izdavanja osporenog rješenja to